

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Ḥamishah shiṭot

Nachmanides, Moses

Zultsbakh, 1762

VD18 15256944

יקה חולש קרפ

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-10835

חדשי חולין פרק שלוח הקן

קטו

א"ח • וכתב הרמב"ן ז"ל דאפשר דהכא קאמר כל שהן ראיות להפסד
 חיובות בראשית הגז דהיינו ששים • והראב"ד ז"ל פ' דמנה של קדש
 א"ר דואר דהוה להו מנה ופרס שבעים וחמש דמנה של קדש כפול היה •
 וכתב הרמב"ן ז"ל דאינו כגון :
דף קלח ע"א אתמר גז ומכר רב הסדא אמר חייב רב כמן
 בר הוטיא אמר פטור וכו' • פירש
 נראה לי דבהכי פלגי רב הסדא סבירא ליה כיון דרחמנא אמר חמש
 חלקן עשויות שמשעות את בעליהן משמע דכיון שעלה בדעתו לגזו לאנו
 והרי עם חמשה אחתיה לה מלות ראשית הגז חף על גב דכי גזו ששים או

סליק פרק ראשית הגז

פרק שלוח הקן

ע"ב אינונוהג אלא כשאינו מומין • ואם תאמר לימינו כמי
 חמור בכסויהם סוהב בזכרים ונקבות
 ושלות הקן אינו גובה אלא נקבות • יש לומר משום דהא איכא ר' איעזר
 דמחייב בקורא וכו' : **טרא ופאי** טעמא אוקי' לאו משום דקשיא
 לו • ואם תאמר והא אגרידן לשמועין דולרות קדשים ממעי אמן הן
 קדושים • יש לומר אי משום הא לשמעינן בעלמא כלא גיד הנשה :
 כל היכא דתנן בחולין ובמוקדשין לגורך לכר מגיד הנשה • ואם תאמר
 והאיך אמר כל היכא דתנן וכו' • והא לימיה אלא באותו ואת בנו ובגיד
 הנשה • יש לומר דהכי קאמר כל היכא דתני בחולין ובמוקדשין או בחולין
 ולא במוקדשין דאדבר במתני' מוקדשין לגורך כד מפרש בהדיא בכולהו :
 ובוקרשין מאי טעמא לא • ואם תאמר והכי סלקא דעתך למימר
 דמשלח האם דהא של הקדש היא • יש לומר דהוה אפשר לומר שלא יקח
 הכנים כיון שאינו יכול לשלח את האם קממע לן שלח משלח פרט לנו
 הילכך טעל הכנים ונטול האם אלא שמיא האם ליד הגבור • ואם
 תאמר ויפיק לו מתקח לך פרט לוו שאי אתה יכול ליקח לעמך כדפטרין
 נמי טהור רובן על ביני טהא והכא כיון דשל הקדש הם הרי הכנים
 אסורין • יש לומר דכי אגרידא קרא לקדשי מוצא שילין מועילין בהן
 ומדרכין בלחוד הוא דאסורי ביניהן אבל בשל בדק הבית שמועילין בהן
 לא ליריך קרא • וכדיתא לבולי עלמא בקדשי מוצא מתוקמה • והראב"ד
 ז"ל מירך דנקפא מינה ביונה של הקדש הרובלת על ביני כמרגול דפעלמא
 חייב לשלח כדיתא לקמן : **אי דגמר דיניה בר קטלא** • פירש
 ז"ל בר קטלא הוא ואיך נמלט • וקשה לי לאוקמי בסכרם אחר סגנתו
 דינו • וגרסה דברי דמיתורא דרבינא קא דייק דאמר להביאו לכ"ה הא בר
 קטלא הוא ומנהו להמיתו • פירש אחר בר קטלא הוא ואסור בהנאה
 ופשיטא דאינו משלחו שלא אמרה תורה שלח לתקלה :

דף קלט ע"א וקיומה ביה ובערת רע מקרבך • ויש
 שהקשו ולימי עשה ולא תעש' דשלות
 ולידמי עשה דבערת • וחירונו דעשה ובערת עדיף טפי מפני שהוה על
 ברחו מנהו עליו לבערו אבל שלום מי הוה מלוה המוטלת עליו הרי אם
 לא רצה ליקח הכנים פטור משלח והילכך עשה כי הא לא דמי אפילו
 לאו גרודא • ומתנהו דאפילו עשה ולא תעשה לא דמי עשה ואנן אמרינן
 דאמי עשה ורחמי לא תעשה גרודא אבל עשה דידחה עשה ואפילו דאלים
 דאמי ביה לאו לא • וכו' : **אבר קדשי** כדק הבית דקדושת דמים
 בעלמא הוא כיון דמרדו פקעא להו קדושתיהו • ואם תאמר וקדושה
 שבהן להיכן הלכה • ז"ל דהקדש דמים אינו בקנין הגוף אלא כשעבוד תסון
 וכיון שנתייחס הגובר מחמת שתרדו הוא לי' בהפקר ופקע לי' שעבוד מומין
 שיש לגבוה עליו דאי כמי בקנין הגוף דעלמא ביה הוא גוונא הפסידו בעלים
 וכדאמרינן לענין שירה שעתד עליה גיים דכל היכא דאין בעלים
 יכולין להגיל יכיל מימר מהפקר קרא ובינא אלמא הפקר הוא וינא מרשות
 בעלים וזו היא דאמרינן דאינון קרא למטוי • קדשי מוצא לרב דאי
 לאו דמעטיה קרא הוה אמינא דאפילו בקדשי מוצא ינא מרשות הקדש
 ופקע הקדש ואליבא דרב ההוא הוא דאגרידן קרא למטוי אבל קדשי
 בדק הבית לא ימעט לגמרי נפקי מרשות גבוה :

ע"ב קוקן מכל מקום • פירוש נראה לי מדכתיב רחמנא קן
 נכור כפת"ח שהוא סמוך ולא כתב קן בל"ה שהוא
 מוכרת משע מניה שבתורה הקים קן לאם מה האם שאינה אלא אחת חף
 הקן אפילו אינו אלא אחד חייב לשלח • ועוד לפיכך למה לי גר' **א**
 לי דה"פ אפילו תמנא לומר דכי יקרא מגריך לירושא במאורע לפניך

ע"ב שני סדרי ביטוי וזו על גבז • פיר' רש"י ז"ל ביטוי בני
 קיימא אם נכחוון ליטל את התחתונים מי הוי אמטוי'
 חנינה ופטור מלשלח • והקשה הרמב"ן ז"ל דהא מכל מקום האם רובל'
 על הביטוי העליונים ואפילו לא יטול לא עליונים ולא תחתונים הוה
 ליה הריני נוטל את האם • ומלשן את הכנים דהיינו העליונים שהוא חייב
 כדמנן במתניתין • ומירך דעליונים ביטוי של שני עליונים שהוא חייב או
 הוי העליונים חנינה לתחתונים • והראב"ד ז"ל פירש דביטוי מומינן
 ובגון ששלח ידו על הקן וסם על הכינים ביטוי כדו שיעשה חנינה בין
 האם לביטוי : **ובר** על גבי ביטוי ונקדש על גבי זכרמהו תיקו •
 והראב"ד ז"ל כתב דפרקי ר"ג מהלכות שחיטה סבן הדין גאם על גבי אש
 שגריד לשלח שניהם מספק : **במניתין** ביטוי מזורות • פי' ביטוי
 שנתחמו